

1. december 1938, Dunajská Lužná–Nové Košariská.

Protokol napísaný na žandárskej stanici s Pavlom G., kolonistom, ktorý vypovedal, že po návrate domov ako demobilizovaný čs. vojak našiel rozkradnutý svoj majetok a pod hrozbami maďarských bezpečnostných orgánov musel opustiť kolóniu Bellova Ves.

Protokol

Pavel G. udáva:

Dňa 13. 11. 1938 som bol prepustený z čs. brannej moci a dňa 14. 11. 1938 som prišiel do kolónie Bellova Ves. Doma som nezastihol ani moju manželku, ani rodičov. Na kolónii som zostal až do 30. 11. 1938. Po mojom príchode som zistil, že mi majetok, t. j. hospodárske náradie, hospodárske produkty a iné rôzne veci boli odcudzené maďarským obyvateľstvom. Z kolónie som odišiel pod nátlakom maďarských bezpečnostných orgánov dňa 30. 11. 1938 o 7. hodine ráno. Na kolónii som zanechal majetok v úhrnnej cene asi 45 000 Kč.

Na mojej osobe maďarské orgány nespáchali násilie.

Protokol po prečítaní podpísaný.

Svedkovia:
Strážmajster Kadlec
Strážmajster Veis

Oznamovateľ:
Pavel G., v. r.

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez, bez ě.

2. december 1938, Zvolen.

Protokol napísaný na žandárskej stanici s Jozefom P., predtým obyvateľom obce Svodov-Želiezovce, ktorý napriek tomu, že svoje hospodárstvo nadobudol kúpou z voľnej ruky, s celou rodinou bol vyhostený z teritória maďarského štátu.

Protokol

Na četnícku stanicu sa dostavil Jozef. P a udáva:

Po okupácii obce Sudov (Svodov) som dňa 13. 11. 1938 bol predvolaný do obecného domu a musel som tam doniesť kúpnopredajné zmluvy o majetku. V obci Sudov som totiž v roku 1932 z voľnej ruky kúpil hospodárstvo vo výmere 8 kat. jutár roľí, dom a hospodárske budovy za 151 000. Kč. Na obecnom úrade v Sudove som bol vypočúvaný, akým spôsobom som nadobudol tento majetok. Hoci som maďarským četníkom hovoril, že majetok som si sám kúpil z voľnej ruky, kričali na mňa, že majetok mi dali Česi. Potom ma s krikom upozornili, aby som poslúchal rozkazy a pustili ma domov.

Dňa 30. 11. 1938 o 11. hodine prišiel ku mne do bytu jeden maďarský četník, dva vojaci a námestník starostu Jozef Nagy. Četníkom som bol vyzvaný, aby som i s rodinou v priebehu 10 minút opustil dom. Vzal som dva bochníky chleba, jednu perinu, dva vankúše a išiel som s rodinou na obecný úrad v Sudove. Tam ma strážili i s ostatnými Slovákmi. Spísali moju rodinu a potom na nákladnom aute v sprievode jedného četníka a dvoch vojakov nás vyviezli na hranice medzi Levicami a Klačanmi. Moja rodina pozostáva z manželky Karolíny K. a 25-ročného syna Eduarda P.

Majetok som musel zanechať v Sudove a okrem chleba a perín nedovolili mi so sebou vziať nič.

Vyhlasujem, že maďarskí četníci alebo vojaci ma nebili, ani členov mojej rodiny. Nevie, kde sa usídlim.

Skončené a podpísané.

strážmajster František Bohdal, v. r.
strážmajster František Tomek, v. r.

Jozef P., v. r.

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez., bez č.

99

2. december 1938, Bracovce.

Zápisnica napísaná na žandárskej stanici s Františkom Č., predtým obyvateľom obce Drahňov, ktorý vypovedal, ako jeho a syna týrali maďarskí žandári, celú rodinu ohrozovali na živote a napokon surovo vyhostili z teritória Maďarska.

Zápisnica

Presne nemôžem udať príčinu, prečo som bol vyhnaný. Ale myslím si, že preto, lebo som vždy bol dobrým Slovákom a slovensky som cítil. Bol som jediným mužom v obci, ku ktorému chodili úradníci takmer zo všetkých štátnych úradov, lebo som dobre vedel slovensky a podával som informácie a prekladal som spisy týmto úradníkom. Preto ľud zmýšľajúci maďarsky ma nenávidel a po náhlom prevrate kričal verejne, že toho Slováka musíme z dediny vyhnať.

Ráno 10. 11. 1938 v dedine bolo bubnované, aby každý vyvesil maďarskú zástavu. Po dohode so synom Aladárom som zástavu vyvesil. Okolo 10. hodine prišli do hostinca 2 chlapci 15 a 16-ročný s rozkazom od maďarskej národnej gardy, aby som zástavu zvesil, čo som aj urobil.

Odpoludnia o pol 4. hodine začali zvoniť, čo znamenalo, že prichádza maďarské vojsko. Prišli len štyria vojaci, ktorí prešli dedinou a ubytovali sa v zámku. Zanedlho opäť zvonili a vtedy prišlo 60 vojakov s dôstojníkmi na čele.

Boli uvítaní miestnym farárom, starostom, učiteľovou dcérou a Jánom L. Ten posledný